

90
6

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 1

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΥΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχ. 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχ. 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχ. 20. Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1885

Τὰ προγράμματα τῶν ἐφημερίδων, ὅπως οἱ ἑναρκτήριοι λόγοι, ὅπως τὸ κικινέλαιον, ὅπως τὰ κλειδοκύμβαλα τῶν δεσποινίδων τῆς συνοικίας, ὅπως τὰ ἐπιδοτήρια τῶν δικαστικῶν κλητῆρων καὶ παντοῖα ἄλλα παραπλήσια, καταλέγονται εἰς τὰ φορτικά καὶ ἀνούσια ἐκείνα πράγματα, ἅτινα ἐφεῦρεν ὁ ἠηγῆτος πρὸς βάσανον τῶν ἁμῶν του.

Εἶπομεν λοιπὸν ἐκδίδοντες τὸ παρὸν πρῶτον φύλλον τοῦ ΑΣΤΕΟΣ: Παρελλήτω τὸ ποτήριον— ἢ κάλλιον εἶπεῖν τὸ ἐκδόριον τοῦ προγράμματος— ἀφ' ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν! Καὶ ἀντὶ νὰ καταφύγωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ὀγκώδη μεγαλαυχίαν, ἣν κανεὶς δὲν πιστεύει, καὶ εἰς τὴν ζύμωσιν τῶν κοινοτοπιῶν, προσεκαλέσαμεν ὅλους τοὺς ἡμετέρους συνεργάτας παντὸς εἴδους καὶ παντὸς φύλου καὶ τοὺς παρεκαλέσαμεν νὰ λάβῃ ἕκαστος κατὰ σειράν τὸν λόγον καὶ ἐκθέσῃ ἐν ὀλίγοις τὴν ἰδιότητά του, τὸν χαρακτήρα του, τὰς διαθέσεις του καὶ τὴν πορείαν ἣν θὰ τηρήσῃ ἐν τῇ μεθ' ἡμῶν συνεργασίᾳ. Ἡ πρωτοφανὴς αὕτη παρέλασις γενήσεται κατωτέρω καὶ ποιωτοτρόπως τὸ κοινὸν θὰ γνωρίσῃ ἀπειθείας τοὺς κυριωτάτους πῶν ἡμετέρων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνεργατῶν, θὰ συνειθίσῃ ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ ὕψος τῶν καὶ θὰ εὐχαριστηθῇ περισσότερον, ὡς ἐλπίζομεν, ἀπὸ τὴν ἀφελῆ καὶ ἀπέριττον ταύτην παρουσίαν παρά ἀπὸ τὴν δύσπεπτον κομπορημοσύνην τῶν συμπαγῶν προγραμμάτων.

Μίαν ἐξήγησιν ὁμοῦς, μίαν διασάφησιν κρίνομεν ἀναγκαίαν καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένην. Ὅτε ἐδημοσιεύθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἀγγελία περὶ τῆς προσεχούς ἐκδόσεως τοῦ ΑΣΤΕΟΣ τὸ πᾶν ἡρέμει. Ἡ πολιτικὴ

ἦτο νεναρκωμένη· οἱ ὑπουργοὶ ἐταξείδευον ἐκ περιτροπῆς· οἱ βουλευταὶ ἀνεπαύοντο ἐκ τῶν σωματικῶν ἀγώνων τῶν· ἀπελύοντο κατὰ σύμπτωσιν ταυτοχρόνως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἡμίονοι τοῦ πυροβολικοῦ καὶ οἱ διάσκαλοι. Ἀλλ' ἡ γῶρα ἡμῶν εἶνε ἢ κατ' ἐξοχὴν γῶρα τῶν ἀπροόπτων. Διὰ μιᾶς τὸ θρασὺ πραξικόπημα τῶν Βουλγάρων ἀνεστάτωσε τὸ πᾶν· πολεμιστῆριοι παῖδες ἀντηχοῦσι ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἀκρον τῆς Ἑλλάδος· καλοῦνται εἰς ἐπιστρατεύσιν οἱ βουλευταὶ, οἱ ἐφεδροὶ καὶ αὐταὶ αἰσκιαὶ τῶν προγόνων· κροτοῦσι τὰ τύμπανα, ἤχοθισιν αἱ σάλπιγγες, ἀλαλαζοῦν οἱ ὀητορες, οἰμῶζοῦν οἱ ποιηταὶ καὶ μίᾳ γενικῇ φωνῇ ἀκούεται: Ζήτω ὁ Πόλεμος!

Καὶ τὸ ΑΣΤΥ λοιπὸν; . . . Θὰ εἶνε πολεμικόν; θὰ εἶνε σοβαρόν; Ὁχι, κύριοι, τὸ ΑΣΤΥ θὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅπου κελεύει ὁ προορισμὸς του· θὰ εἶνε ἀντίρροπον εὐθυμίας ὄχι παραχόρδου, ὄχι ὀκληρίας, ἀντίρροπον μάλιστα εὐχάριστον καὶ ἀναγκαῖον ἐν ἡμέραις σοβαρότητος. Τηρεῖ τὸ μεϊδιάμα του καὶ τὸν ἀθῶόν του χαριεντισμὸν διὰ πᾶν τὸ παράξενον, πᾶν τὸ ἀσυμβίβαστον μὲ τὰς περιστάσεις, διὰ πᾶν ὅ,τι περιορίζεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐλαστραγωγίδας. Ὅταν ἐπιστῇ πράγματι ἡ ἡμέρα τῶν ἔργων, τότε καὶ τὸ ΑΣΤΥ θὰ θυσιάσῃ προθύμως καὶ αὐτὸ τὸ μεϊδιάμα του ἐν ἀνάγκῃ χάριν τοῦ κοινῆς καθήκοντος καὶ τοῦ κοινῆς συμφέροντος.

Καὶ νῦν ὁ λόγος εἰς τοὺς συνεργάτας μας.

Λοιπὸν ἐπιμένετε; Θέλετε κ' ἐγὼ νὰ προθῶ εἰς τὸ ἀποτολμῶν βῆμα; Θέλετε νὰ καταλίπω τὰς ἀσχολίας τοῦ φύλου μου καὶ νὰ συμμερισθῶ τὰς ἀσχολίας τοῦ φύλλου σας;

Ἔστω: τὸ ἀποφασίζω χάριν τοῦ ΑΣΤΕΟΣ. Τὸ ὄνομα τῆς ἐφημερίδος σας μοὶ παρέχει τὴν ἐγγύησιν ὅτι θὰ ἔχω εἰς τὰς στήλας αὐτῆς, ὅσῳκις παρουσιάζομαι, συνοδίαν ἀνδρῶν εὐῆγμένων καὶ ἡ παρουσία μου ἀφ' ἑτέρου, δι' ἣν πολλοὶ θὰ ξενισθῶσιν ἰσως ἀποροῦντες πῶς μίᾳ γυνὴ μόνῃ ἀποτολμῶ νὰ εἰσχωρῆ ὡς συνεργάτις εἰς ὄμιλον ἀνδρῶν καὶ μάλιστα δημοσιογράφων.— καὶ μὴ πρὸς βῆρος!— θὰ εἶνε ἐγγύησις ἀπέναντι τοῦ κοινῆς ὅτι τοὺς δημοσιογραφικοὺς ἀγῶνας σας καὶ τὴν πορείαν σας ἐν γένει θὰ διέπῃ πνεῦμα ἡρέμου καὶ ἀβρᾶς μετριοπαθείας.

Περὶ πολιτικῆς ὀλίγον θὰ μεριμνῶ· εἰς τὰ σοβαρὰ κοινωνικὰ ζητήματα δὲν εἶμαι εἰδημῶν· τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν καλλιτεχνίαν ἀφίνω εἰς δεξιωτέρας χεῖρας. Ἀλλ' ὅπου δύναται νὰ ἐπεμβῇ ἀρμοδίως ἡ γυναικεῖα δικαιοδοσία, ἐφ' οἷου δῆποτε ἀναφυομένου ζητήματος τὸ ὅποῖον ἤθελεν ἀνάγεσθαι

εις τόν κύκλον τοῦ χαρρακτῆρος καί τῶν γνώσεων τοῦ θήλεος φύλου, ἀπό τῆς μητρικῆς στοργῆς μέχρι τῶν γαλμαλάδων καί ἀπό τῆς Μπουμπουλίνας μέχρι τῆς κυρίας Ὁβραί, θά εὐρῆτε πάντοτε πρόθυμον τήν ταπεινήν συνεργασίαν μου.

Ἰπὸ τὸν ἀπαράβατον ὄρον ὅμως νὰ διορθῶνῃτε ἐνίοτε τὰς ἀνορθογραφίας μου!

Ζητῆς νὰ σοῦ γράφῃ εὐφύιας εἰς ὥρας ὠρισμένας, ὅπως γράφει ὁ Ἀντωνιάδης τοὺς στίχους του! Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν εἶνε διὰ τὸν καθένα, οὔτε καθ' ἡμέραν γίνονται, — χάριτι θεῖα!

Γ. Γ. Γ.

ἡ Μυρσιόα

Spas

— Σημ. τῆς Δευθ. τοῦ ΑΣΤΕΟΣ. — Προβῆτε, κυρία, προβῆτε μὲ θάρρος! Τὸ ΑΣΤΥ ἀγάλλεται καὶ καυχᾶται διὰ τὸν ἐμφανισμὸν τοῦ ἔχει τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ πρῶτον εἰς τὸ κοινὸν τὴν πρώτην ἑλληνίδα δημοσιογράφον. Ἄρην τοῦ ἐκτάκτου τούτου γεγονότος προβῆτε καὶ ἡμεῖς μετὰ θάρρους εἰς τὸ βῆμα ὅπερ δὲν εἶνε καὶ τόσον ἀπόλυτον ὅσον φρονεῖτε. Συλλογισθῆτε πόσα βήματα ἐκτελοῦσι οἱ κατ' αὐτὰς ἀσχοῦμενοι ἰδελοῦνται καὶ ἔφεδροι καὶ μὴ ἀνηθῆτε νὰ κάμῃτε καὶ σεῖς ἐν καὶ μόνον! . . .

Ὡς πρὸς τὰς ἀνορθογραφίας σας ἠσυχεῖτε! Μεταξὺ τῶν χειρογράφων σας καὶ τοῦ δημοσίου μεσολαβοῦσιν οἱ στοιχειοθεταί, ἐξ ὧν πολλοί, σὰς διαβεβαίωμεν, εἶνε μᾶλλον ἐγγράμματοι ἀπὸ τινος ἔφηγητάς.

Κικιρίκου, κικιρίκου! Κάμετε καὶ μένα θέσι, νὰ σὰς πῶ τὸ πρόγραμμά μου μὲ τὸ κόκκινό μου φέσι.

Κόκκορας κ' ἐγὼ ἀντάρτης ἐν τῷ μίῳ τῶσων ἄλλων, κόκκων, κούκων, κικιρίκων καὶ λοιπῶν κοκκορομυζῶν, κάθε χαραυγὴ θά ψάλλω, « αἱ, καλοὶ μου συμπολιταί, κικιρίκου, κικιρίκου, ἀπ' τὸν ὕπνο σηκωθῆτε, σηκωθῆτε κι' ὁ ἔχθρός μας καταφθάνει στὰς Ἀθήνας καὶ μᾶς σφάζει τοὺς κοκκόρους καὶ τοὺς γάλλους καὶ τὰς χήνας».

Κικιρίκου . . . ἀλλὰ βλέπω ἐνθουσιασμὸ μέγαν καὶ μὲ πῶ μεγάλη ζέσι τὸ ἐωθινόν μου ψάλλω.

Καὶ τ' αὐτὴ σας ἡ φωνὴ μου θά κουφαίνῃ ὀλοένα ὡς νὰ σφάζετε μὲ λύσσα τοὺς Βουλγάρους ἢ . . . ἐμένα.

Ζητεῖς παρ' ἀπλοῦ ἀστοῦ νὰ γείνη ἀστεῖος πρὸς χάριν σου. Καί, τίς οἶδε; σοῦ φαίνεται ἴσως καὶ εὐκολος ἡ ἐκπλήρωσις τῆς αἰτήσεώς σου. Ἄλλ' ἐσυλλογίσθητι πόσας δυσκολίας ἔχει τὸ πρᾶγμα, καθ' οἷανδήποτε σημασίαν καὶ ἂν ἐκλάβῃς τὴν λέξιν ἀστεῖος; Ἄν ἔχῃ τὸ ἀτύχημα ὁ φίλος σου νὰ εἶνε ἀστεῖος, εἶνε δυνατόν νὰ σοῦ τ' ὁμολογήσῃ; τὸ γνωρίζει ἀρά γε αὐτὸς ὁ ἴδιος; ἂν δὲ τούναντίον ἔχῃ τὸ εὐτύχημα νὰ εἶνε ἀστεῖος, κατὰ τὴν ἄλλην, τὴν ἐνεργητικὴν ἔννοιαν—σοῦ φαίνεται εὐκόλον νὰ κενῶνῃ τὴν ἀστεϊότητά του ὄχι ὁσάκις τὴν ἔχει, ἀλλ' ὁσάκις τὴν θέλεις; Βλέπεις λοιπὸν ὅτι δὲν ζητεῖς πράγματα εὐκόλα. Ἄλλ' εἶνε ἀστὸς καὶ αὐτός, καὶ ἐπομένως ὑπήκοός σου. Ἄν τὸν νομίζῃς ἀστεῖον, κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην σημασίαν, κάμε τον ὅ, τι θέλεις. Εἶνε συνεργάτης σου χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ὡς ἔλεγεν ὁ μακαρίτης Χάινε. Ἄν πάλιν φρονῆς ὅτι δύναται ἐνίοτε, ἀρῆα καὶ ποῦ, κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον, νὰ παραθέτῃ καὶ αὐτὸς μικρὰν τινα παροψίδα εἰς τὴν τράπεζάν σου, πρέπει νὰ ἔχῃς ὑπομονήν, καὶ νὰ μὴ

Κ' ἐγὼ λοιπὸν 'στὸ ΑΣΤΥ ἀτρόμητος θά γράφω, μὲ θούρια καὶ συμπάρα θά ἐνοχλῶ τὸ γένος, σὲ κόκκινον μελάνι τὴν πένα μου θά βάφω καὶ θά ζητῶ πολέμους 'στὴν τρύπα μου χωμένους. Κάμετε ἴλιγο τόπο σ' ἐμένα τὸ ποντίκι . . . σὰς ἔφαγα . . . βαρδᾶτε . . . ἢ θάνατος ἢ νίκη!

Σουρπ

Κατῆλλον χθὲς ἐκ τῶν Νεφελῶν διὰ τῆς καλάθου τοῦ Σωκράτους. Τὸ ταξίδιον δὲν εἶνε πολὺ εὐχάριστον, ἀλλὰ σὰς διαβεβαίω ὅτι εἶνε ἀπειράκις προτιμότερον καὶ ἀσφαλέςτερον ἀπὸ τὰ ταξείδια τῶν ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων.

Ἦμην περιέργος νὰ ἴδω τὸ Ἄστυ σας: περιεπλανήθην ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν καὶ διεσκέδασα πολὺ. Κατὰ πρῶτον κατεδιώχθην ἀνηλεῶς ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἔπειτα ἐπέπεσα εἰς χεῖρας λωποδυτῶν καὶ τελευταῖον εἰς ἓνα βόθρον, ὅποθεν μ' ἐξήγαγεν ἡ εὐσπλαγγία ἐνὸς ἀστυνομικοῦ κλητῆρος. Ἐπειδὴ ὅμως ἔκαμα τὴν ἀνοησίαν νὰ τῷ ὀμιλήσω εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μ' ἐξέλαβεν ὡς Βερουτιανὸν ἐπαίτην καὶ ἤθελε νὰ μὲ ὀδηγήσῃ εἰς τὸ κρατητήριον· ἀλλὰ μὲ ἠλευθέρωσεν ἅμα τῷ εἶπα ὅτι εἶμαι αὐτόχθων καὶ ὑπέθεσεν ὅτι θά ἔχω σχέσεις μὲ κάποιον ἐκ τῶν βουλευτῶν τῆς Ἀττικῆς.

Ζεῦ βασιλεῦ! τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν σας εἶνε ἀπέραντον ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν μου! Τὰ πολιτικὰ σας ἔμαθα ἀπὸ ἓνα σαλεψῆν μεθ' οὗ περιῆλθα τὴν πόλιν περὶ τὸ λυκαυγές· ἀλλ' αὐτὸς ἦτο ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὰ ἐμβατήρια τῶν ποιητῶν καὶ ἐμεγάλωνε τὰ πράγματα!

Εἶδα πολλὰ ἀξιοθέατα μέχρι τοῦδε· εἶδα τὴν Γενοβέφαν, τὸν ἐξώστην τοῦ δημαρχείου, τὰ γραμματοκιβώτια, τὸ προεδρεῖον ἐνὸς συλλόγου, τοὺς νεκροφόρους, τὰς ζυθοπώλιδας· εἶδα καὶ τὴν θέσιν ὅπου θά στηθῇ τὸ ἄγαλμα τοῦ Γλάδστωνος. Τὰ ἦθη σας εἶνε πολὺ περιέργα καὶ θέλω νὰ τὰ σπουδάσω καὶ νὰ δημοσιεύσω ἔπειτα τὰς ἐντυπώσεις μου μὲ τὴν συνῆθη μου σκαιὰν εὐλιπρίνειαν καὶ ἀπλοϊκότητα.

Γ. Γ. — Κρίνω ἐπάναγκες νὰ δηλώσω ὅτι ἂν καὶ κατῆλλον ἐκ Νεφελῶν δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ συμμερίζωμαι τὰς θεωρίας τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ῥηγοπούλου.

ΣΤΡΕΨΙΑΘΗΣ

Ἄν ἐζητεῖτο λέξις δυναμένη μόνῃ αὐτῇ νὰ συνοψίσῃ τὴν ὅλην ἡμῶν κατάστασιν, ἀναμφιβόλως οὐδεμία ἄλλη θά ἠδύ-

νατο νά εκπληρώση τοῦτο ἀκριβέστερον καὶ ἐκφραστικώτερον ἢ τὸ μονοσύλλαβον καθβαλιστικὸν λεξείδιον τῆς χρημαστικῆς αργοῦ κρέκ. Αὐτὴ ἡ κυβέρνησις ἐκήρυξεν ἀπὸ πολλοῦ τὸ οἰκονομικὸν κρέκ. Ἡ φιλολογία μας εὐρίσκεται εἰς διηνεκῆς κρέκ γενναίων ἐμπνεύσεων καὶ ἀξίων λόγου ἔργων. Κρέκ πολιτικῶν ἀνδρῶν, κρέκ κοινωνικῶν συμβάντων, μεγάλων ἐπιχειρήσεων, ἀξιομνημονεύτων πράξεων, κινήσεως, ζωῆς. Ἐν τῷ μέσῳ λοιπὸν τῆς κρακαστροφῆς ταύτης μεταφέρων τὴν σκηνὴν μου ἀπὸ τοῦ αἰοιδίου ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ εἰς τὸ ΑΕΤΥ νομίζω ὄχι ἄκαιρον νά κρατήσω τὸ διακριτικὸν αὐτῆς σῆμα, ἐλπίζων ὅτι δὲν θὰ εὐρεθῇ κανεὶς κακόβουλος λογοπαίκτης νά παρατηρήσῃ ὅτι αἰεποτε ἐκ στόματος κόρακος ἐξελεύσεται

Κρέκ

Προθύμως ἀποδέχομαι κ' ἐγὼ τὴν πρόσκλησίν σας κ' εἰδοποιῶ καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὴν διεύθυνσίν σας ὅτι συχνά, πολὺ συχνά θὰ γράφω εἰς τὸ φύλλον σας... Ταῦτα καὶ μένω τὸ λοιπὸν ὁ ἔσχατος τῶν φίλων σας

Guerriere

Τὰδε ἐφθέγγετο Κύριος πρὸς Ἀββακούμ τὸν υἱὸν Μαλαχίου:

Δεῦρο ἀνάστα καὶ πορεύθητι εἰς Ἄστν, ὅτι ἡμέραι ἀγγαρείας ἐπέστησάν σοι.

Καὶ ὠδήγησε πνεῦμα Κυρίου τὸν Ἀββακούμ τὸν υἱὸν Μαλαχίου διὰ τῆς ἀμώδους ἐρήμου τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου μέχρι τοῦ γραφείου τοῦ ΑΣΤΕΟΣ.

Καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ γραφείου 10' καὶ ἦν ἀριθμὸς νοερὸς διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἀριθμοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ ἀναστὰς ὁ διεθυντὴς τοῦ ΑΣΤΕΟΣ ἔφη πρὸς με τὸν υἱὸν Μαλαχίου:

— Τί γινώσκεις ποιεῖν;

Καὶ ἀπεκρινάμην ἐγὼ ὁ Ἀββακούμ καὶ εἶπα:

— Δέσποτα μικρὸς εἰμι καὶ ταπεινός· οὐ γινώσκω γαλλικὴν χρηστομάθειαν ὡς περ ἀνταποκριταὶ ἐφημερίδων, οὐ γινώσκω ἀνατομίαν ὡς περ Πύρλας, οὐδὲ δραματοποιίαν ὡς περ Ἀρνιωτάκης· ἀλλὰ καὶ προφητείας καὶ ὄραματα καὶ χρησμούς ταῦτα ἐπίσταμαι καὶ γράψω.

Καὶ εὐθέως ἤκουσθη βροντὴ ἰσχυρὰ ὡς περ ἀπάντησις Καλλιγᾶ καὶ φοβηθεὶς ἀπῆλθον.

Ἀββακούμ

Διὰ τοῦ παρόντος ἐμδιωτικὸν ἐγγράφον, ἰσχύοντος ὡς ἂν ἐγένετο εἰς δημοσιογραφεῖον, δηλῶ ὁ ὑποφαινόμενος, ὅτι μὴ δυνάμενος νά ἐγγραφῶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνδρομητῶν σας, ἔνεκεν τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως

μου, εὐρίσκω εὐθηνότερον νά ἐγγραφῶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνεργατῶν σας.

Δὲν ὑπόσχομαι πολλά. Ὦν ἀκόμα ἀστοιχείωτος, ἔχων δηλ. ἰμδιότητος ἀσυμβιβάστους δι' ἓνα καλὸν συνεργάτην, θὰ προσπαθῆσω, νά μὴ κηρυχθῶ τοῦλάχιστον ὑπὸ τῶν ἀγνωστῶν μου ἀστν . . . γλῶρρητος διὰ τὴν τόλμην μου.

Ὅπως ἰμδικός σας,

μεδ.

Σημ. Διευθ. — Ἰμδιαιτέρως καὶ ἡμεῖς παραδίδομεν εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν τὸν ἐργάτην τοῦ ἀνωτέρου στνγεροῦ γλωσσικοῦ πραξικοπήματος.

Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

Εἰς τὸ Ἄστν τοῦ Περιελέους οἱ ἀστροὶ περιήρχοντο τὰς ἀγυῖας ἐρωτῶντες:

— Λέγεται τι καινόν;

Εἰς τὸ ΑΕΤΥ τῶρξ τὸ παρὸν κ' ἐγὼ θὰ κάμω τὸ ἴδιον, θὰ σᾶς ἀνακοινῶ δὲ ὅ,τι μανθῶνω εἴτε περιέργον εἶνε, εἴτε ἀστειόν, εἴτε αἰσθηματικόν, εἴτε σκνδραλικόν.

Ἄστρος

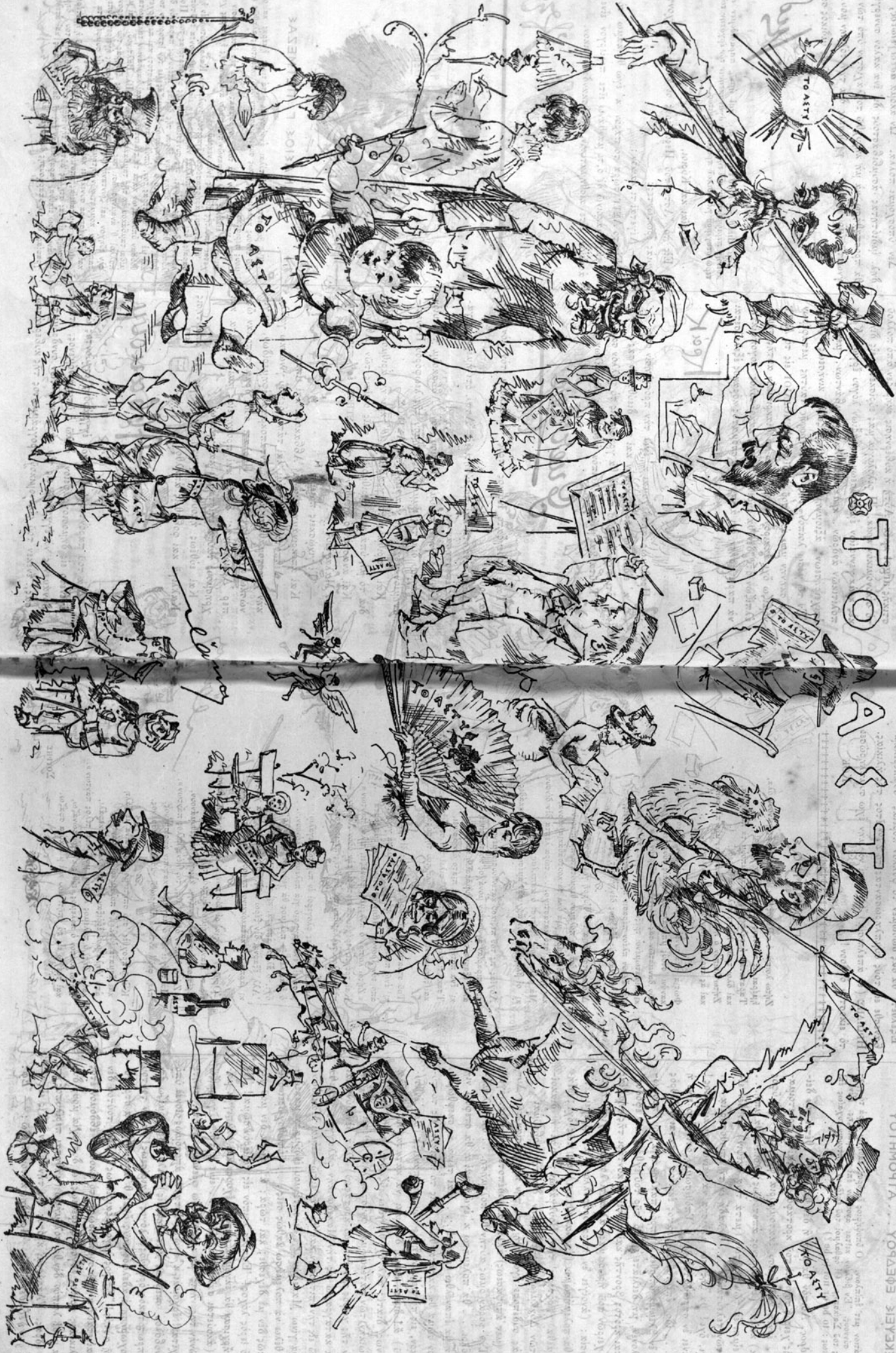
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Γ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ

Τοῦ βουλευτηρίου αἱ πύλαι ἀνοίγονται μετὰ τινὰς ἡμέρας καὶ οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους καλοῦνται ὡπὼς συνεδριάσασιν ὑπὸ ἐκτάκτους ἀληθῶς καὶ κρισίμους περιστάσεις.

Τὸ ΑΕΤΥ ἀναλαβὸν διὰ τοῦ προγράμματός του τὴν ὑποχρέωσιν νά δημοσιεύῃ καὶ εἰκόνας τῶν ἐπιφανῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς ἡμετέρας χώρας ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰκόνης ἑνὸς νεκροῦ.

Ὁ θάνατος ἀνήρπασε τὸν ἔγκριτον βουλευτὴν Καλαβρότων ἐν ἡμέραις σοβαραῖς, ὅτε ἠδύνατο πολλάς νά παράσχῃ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου ἐκδουλεύσεις διὰ τῆς πείρας, τῆς συνέσεις καὶ τῆς φιλοπατρίας του. Πολλοὶ μετὰ λύπης θὰ ἴδωσι κενὴν τὴν ἐδρὰν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος παρὰ τὸν διάδρομον, ἔνθα συνήθως ἐκάθητο ὁ Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς με τὸν ἱστορικὸν του σκουφον καὶ με τὰς διόπτρας του, ὅπθην ἀνηγήρευτο ἐκάστοτε καὶ περιήρχετο τὴν αἰθουσαν ὑποσκάζων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ λαμβάνων τακτικώτατα δραγμίδα ταμβάκου ἐκ τῆς ταμβακοθήκης τοῦ κ. Βλ. Βαλτινοῦ. Καὶ μετὰ λύπης πολλοὶ θ' ἀναμνησθῶσι: τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ζωηρὰς του χειρονομίας καὶ τὴν εὐχὴν καὶ ζωντανὴν βητορείαν του, ἧτις ὅσαυκις ἠγήρευτο ὑπεράνω τῶν ταπεινῶν κομματικῶν ζητημάτων καὶ ἀνεφέρτεο εἰς συμφέροντα τιμιώτερα καὶ εὐγενέστερα συνεκίει καὶ ἠλέκτριζε τοὺς πάντας.

Φόρον συμπαιθείας ἀποτίνοσα πρὸς τὴν μνήμην αὐτοῦ ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς διασώζει εἰς τὰς στήλας αὐτῆς τὴν ἐκφραστικὴν μορφήν του, δημοσιεύουσα τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα, χαραχθεῖσαν ἐπὶ τῆ βάσει παλαιᾶς καὶ ἀτελοῦς φωτογραφίας, ὡς μὴ ὑπαρχούσης δυστυχῶς ἄλλης.

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΚΕΛΕΚΕ ΕΦΕΡΒΟΥ... ΥΓΙΟΝΙΟΥ

ΕΣΤΙΝ... (Μ δούλ) Εφερα οβρα... (Μ δούλ)

ΞΕΚΥΕΙΕ ΕΦΕΔΡΟΥ . . . ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ

(Δωμάτιον μετ' ἐπίπλων. Ὁ ὑποψήφιος ἐφεδρος κάθηται παρά τὸ γραφεῖόν του σύνου. Ἐν βιβλίον κείται ἀνοικτὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Εἶνε ὁ Ἀμλίτος τοῦ Σαίκοπηρ. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐφεδρου πίπτουσι τυχαίως ἐπὶ τῆς φράσεως: to be or not to be?)

Ἐφεδρος. Λοιπὸν θὰ μπῆ ἢ δὲν θὰ μπῆ! (θέτει τὸν δεξιάν τῆς χειρὸς του ἐπὶ τοῦ κροτάφου) Αὐταὶ αἱ προετοιμασίαι . . . ἐννεὰ καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια φράγκων (μὲ ὕψος Στύλωκ) καλὰ! (ἐγειρόμενος ἀποτόμως) λοιπὸν θὰ μπῆ. . . καὶ θὰ εἶμαι ἐκ τῶν πρώτων (μετὰ τινα σκέψιν) ἂν δὲν εἶμαι ἐκ τῶν τελευταίων . . . δηλαδή ἐν τῇ ὀπισθοπορείᾳ. . . ἀλλ' ὄχι, ὄχι! θὰ ζητήσω μάλιστα νὰ γείνω σημαιοφόρος! (λαμβάνει ἐν σαρωματόξυλον) Ὑποθέσωμεν ὅτι αὐτὸ εἶνε ἡ σημαία. . . ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ ὑψώματος ἐκείνου ἴσταται ὁ ἐχθρὸς (ρίπτει ἐν βλέμμα ὀπισθεν) ἐμπρός, παλληχάρια μου! προχωρεῖτε ὀλονέν, μὴ δειλιάτε εἰς τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ. . . ἐφοδος! (ἀκούεται κρότος βροντῆς καὶ πίπτει τὸ κοντάρι τῆς σημαίας ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἥρωός μας) ἀλλὰ τί λοιπὸν ἤρχισεν ἡ αἱματοχυσία; (ἀνοίγει ἐν παραθυρόφυλλον) ἄ! βρέχει. . . Ἄλλὰ θὰ πολεμήσωμεν (ἐπανακάθηται) καὶ πῶς ὄχι; Μήπως εἴμεθα χειρότεροι τῶν Βουλγάρων; Καὶ ἡ διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων; οὔτε αὐτὴν δὲν τὴν φοβοῦμαι. . . ἢ Ἐλλάς οὐδέποτε ἠγωνίσθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Δυνάμεων (μετ' ἀποφάσεως) ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε ἠγωνίσθη. (ἐγειρεται) Τὴν φρονὴν ὁμως αὐτὴν θὰ πολεμήσῃ. . . θὰ πολεμήσωμεν ὅλοι. . . θὰ πολεμήσω κ' ἐγώ, καὶ ἡ θὰ στεφθῶ νικητῆς ἢ θὰ ἐπανέλθω νεκρός! . . . Καὶ τώρα ἄς σκεφθῶμεν εἰς ποῖον σῶμα θὰ καταταχθῶ. . . εἰς τὸ ἰππικόν, εἰς τὸ πυροβολικόν, εἰς τὸ πεζικόν ἢ εἰς τοὺς σκαπανεῖς; (μετ' ἐνθουσιασμοῦ) ἄ! διατί νὰ μὴ δύναμαι νὰ καταταχθῶ εἰς ὅλα συγχρόνως, διατί; ἀλλ' ὄχι θὰ γίνω εὐζωνος. . . θὰ φορέσω τὴν ἠρωϊκὴν τῶν πατέρων μας φουστανέλλα (θέτει τὸν ἄνω δεξιάν τῆς χειρὸς του ἐπὶ τοῦ κροτάφου) ἀλλὰ δὲν δύναμαι ἄρα νὰ καταγραφῶ εἰς τὴν Μακεδονικὴν φάλαγγα; ναί, θὰ μεταβῶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ θὰ τῆς εἰπῶ—εἶμαι Μακεδών, θέλω νὰ γίνω Μακεδών. . . δώσατέ μου ἐνδύματα μακεδονικά! θέλω νὰ πολεμήσω καθὼς σεῖς. . . (ὀπισθοχωρεῖ ὀλίγον) πῶς δὲν με δέχεσθε; καὶ τώρα; ἄ! τώρα δὲν μοῦ μένει ἢ ὁ ἱερός λόγος! Ἐμπρός λοιπὸν εἰς τὸ ἱερὸν σῶμα! Ἐκείνοι ἤρχισαν νὰ ἐκγυμνάζωνται, ἔχουσι καὶ σάλπιγγα μάλιστα (ἀκούεται σάλπισμα) ἰδοὺ! . . . εἶνε αὐτή. . . γνωρίζω τὴν φωνὴν τῆς ἧτις με καλεῖ (ἔξω φρενῶν) στῆτε, στῆτε ἱερολογεῖται! ἔρχομαι κ' ἐγώ! (ἴσταται ἀποτόμως οἰονεὶ ὑπὸ κεραυνοβόλου σκέψεως καταληφθεὶς) Ἄλλὰ δὲν νομίζω ὅτι εἶμαι πρωτότοκος ὄρφανός; λόγος ἐξαιρέσεως! πλὴν τούτου θὰ ὑποχωρήσῃ ὁ ἀδελφός μου; ὄχι! θ' ἀπαιτήσῃ νὰ στρατολογηθῇ αὐτός! Ἐτερος λόγος ἐξαιρέσεως! Πλὴν τούτου δὲν μοῦ φαίνεται ὅτι ἔχω συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν ἑβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας; τρίτος λόγος ἐξαιρέσεως: ὦ δυστυχία μου, δυστυχία μου! λοιπὸν δὲν θὰ πολεμήσω (κάθηται περιλυπος ἐπὶ τινος ἔδρας. Ἀκούεται κρότος εἰς τὴν θύραν) Τίς εἶ; — (Μία γωνὴ ἐξώθεν) Ὁ κ. Ἡρωίδης κατοικεῖ ἐδῶ; — Ἐφ:

Ναί! — (Ἡ γωνὴ) Εἴθε ὑμεῖς; — Ἐφ: Ναί! — (Ἡ γωνὴ) Ἐξέλθετε: θὰ σᾶς δώσωμεν τὸ φύλλον πορείας: συμπεριλαμβάνεσθε εἰς τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 27^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας. ἩΡΩΪΔΗΣ (ἐν ἀπελπισίᾳ) Ὡ διατί νὰ μὴν ἔχω συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν ὄγδον!

ΚΟΚ

+++++

ΠΟΛΕΜΟΣ

Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος! . . . θάλασσ' ἄς γείνουσ' ὅλα, ἡμέραι εἰς τὸ ἔθνος μας ἀνέτειλαν χροσαί. . . Ταρανατάμ ἢ σάλπιγγες, μπάμ μπούμ τὰ πυροβόλα, καὶ ὅλοι τρέψτε-πίνετε καλὰ καὶ βερεσέ. Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος! . . . κανένας μὴν πληρώνη, καὶ ἄς ἀκούεται παντοῦ πολυμικρὸ κανόνι.

Φωτιὰ ἴσ'α συναλλάγματα καὶ εἰς τοὺς τοκογλύφους, κανόνι ἴσ'ους μακαλήδες καὶ εἰς τοὺς ξενοδόχους, τῶν δανειστῶν σας κόψετε τὸν σφέρον διὰ ξίφους, κ' αἱματοῦμενοι τρέψετε εἰς φάλαγγας καὶ λόγους. Δὲν ἔχουν πλέον πέρασιν προσωπικὰ κρατήσεις, καὶ εἰς καιροῦς ἐξάψους δὲν γίνοντ' ἐξορμήσεις.

Δυὸ κουτσαδάκια τοῦ Ψυρρῆ γλεντοῦν σὲ μιά ταβέρνα κ' ἔκει διὰ τὸν πόλεμον θερμώτατα προπίνουσι. . . Ἐ! ταβερναρῆ, μὴ ὀκὰ τὰ κουτσαδάκια κέρνα, καὶ γράστ'α ἴσ'ο κατάστιχο. . . τώρα λεπτὰ δὲν δύνουν. Μὰ μολις τοὺς ἐζήτησε ὁ κάπελας παράδες, κ' οἱ βλάμηδες τὸν ἄρχισαν ἀμέσως ἴσ'ους γλακάδες.

Λογίαις τις τοῦ πεζικοῦ κατενθουσιασμένος εἰς μπιραρίαν ἀγνωστον μονάχος κουτσοπίνει, ἀλλ' ἔξαφνα τὸν πόλεμο θυμᾶται ὁ καυμένος κ' ἕνα ποτήρι ἄσπαστο καὶ πιάτο δὲν ἀφίνει. Τσακίζει πᾶν τὸ πρῶτον, φιλεῖ τὴν σερβιτόρα, καὶ ξεγυμνώνει τὸ σπαθί μὲ ὅλη του τὴ φόρα.

Τοῦ στρατιώτου τὴν ὄρμην κανένας δὲν βασιτῆ, κ' ἐνῶ πετεῖε' ἔδῶ κ' ἔκει μὲ ἄλματα γιγάντων, ἀπὸ τὸν Ἄρνον Ἀθηναίων περῶντας ἐμπροστὰ « Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος, φωνάζει, τέλος πάντων ». Καὶ τρέχει, τρέχει πάντοτε εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου, πλὴν τέλος συλλαμβάνεται ὑπὸ τῆς περιπόλου.

Δυὸ Μακεδόνες φλογεροὶ ἐν πυρετῶ μεγάλῳ μέσα εἰς ἕνα μαγειριὸ γὰ πόλεμο μαλόνουσι. . . ὁ ἕνας λέει — πόλεμος θὰ γείνη δίγως ἄλλο — ὄχι, ὁ ἄλλος ἀπαντᾷ, κ' ἀνάβουσι καὶ φουσκόνουσι. Ἄλλ' ἔξαφνα, δὲν ξέρω πῶς, τσακόνονται ἴσ'α χέρια, κ' ἀρπάζουσι κατακόκκινος πηροῦσια καὶ μαχαίρια.

Ὅρμουσ' ἐκτός κ' οἱ δύο των, κ' ἐνῶ τρεχάτοι φθάνουσι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐμπρός τῶν ἀνδριάντων, εὐρίσκουσι ἕνα κουλουρτζήν, καὶ γὰ νὰ ξεθυμάνουσι, « Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος, τοῦ λένε, τέλος πάντων ». Μὰ τρέχει καὶ ὁ μάγειρας κατόπιν ἀφρισμένος, πλὴν φεῦ! ἀντὶ νὰ πληρωθῇ γυρίζει ἐυλισμένος.

Κ' ἐνῶ προχθὲς ἴσ'ο σπῆτι μου ἐπήγαγα μὲ ζάλη καὶ ἄσματα ἐφέλλιχα πολεμικῶν συμβάντων, ἀπὸ ἴσ'α μου ἔβριξαν δυὸ τοῦβλα ἴσ'ο κεφάλι, καὶ « Ζήτ' ὁ πόλεμος λοιπὸν, μοῦ λένε, τέλος πάντων ». Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος, εὐθὺς κ' ἐγὼ φωνάζω, καὶ τρέχω εἰς τὸ σπῆτι μου καὶ μὴ κῦτα σφάζω.

ΣΟΓΡΗΣ

ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ

Υπεσχέθημεν εν τῷ προγράμματι ὅτι τὸ ΑΞΤΥ θ' ἀνα-
πληροῖ ἐν μέρει τὴν ἑλλειψιν εἰκονογραφημένης ἐφημερίδος
καὶ τὴν ὑπόσχασίν μας ἐκτελοῦμεν σήμερον παραθέτοντες ἐκ-
τός τῆς εἰκόνος τοῦ ἀποθανόντος ἄρτι ἐπιφανοῦς πολιτικοῦ
Ἰθάν. Πετιμεζᾶ καὶ τὰς τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Σκαρλάτου
Σούτσου καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς ναυτικῆς ἡμῶν μοίρας ὑπο-
ναύρχου κ. Μιλτιάδου Κανάρη.

Ὁ ἀντιστράτηγος ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ εἶνε ὁ πρεσβύτετος ἴσως
τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν γεννηθεὶς ἐν Κοιν-
σταντινουπόλει ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τὸ 1807 καὶ ἄγων ὡν τὸ 1830-
μηκοστὸν ὄδησον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Κατ' ἀρχὰς ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν
Γερμανίᾳ, εἶτα τὰ στρατιωτικὰ ἐν Μονάχῳ. Ἀξιωματικὸς ἐν τῷ βαυα-
ρικῷ στρατῷ κατέβη ἐν τῇ Ἑλλάδι μετὰ τῶν Βαυαρῶν ἐν ἔτει 1830,
ἔκτοτε δὲ ὑπηρετήσας διαρκῶς ἐν τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ ἀνελθὼν μέχρι τοῦ
ἀνωτάτου ἐν αὐτῷ βαθμοῦ, ἀπονεμηθέντος αὐτῷ μετὰ τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ
Σωτήρος μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας. Ὁ κ. Σούτσος διοίκει τὸν ἑλ-
ληνικὸν στρατὸν κατὰ τὴν διάδοσιν τῶν συνόρων ἐν ἔτει 1878 καὶ κατὰ τὴν
κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἄρτης ἐν ἔτει 1881, αὐτὸς δὲ καὶ πάλιν
μετ' ὅλην τὴν προδεδηκυῖαν αὐτοῦ ἡλικίαν μέλλει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ
ὀδηγήσῃ τὸν ἡμέτερον στρατὸν εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης.

Ὁ κ. Σούτσος ἐχρημάτισεν ὑπασιστής τοῦ βασιλέως Ὁθωνος καὶ Αὐ-
τάρχης τοῦ βασιλέως Γεωργίου, βουλευτὴς Ἀττικῆς ἐπὶ ἀρκετὰς περιόδους
καὶ ὑπο γγός τῶν στρατιωτικῶν.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΑΝΑΡΗΣ

Ὁ ὑποναύρχος ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΑΝΑΡΗΣ υἱὸς τοῦ ἥρωος τῶν Ψαρ-
ρῶν φέρει ἐπαξίως τὸ ὄνομα ὅπερ ἐκλείσεν ὁ πατὴρ του. Ἐγεννήθη τὸ μεσο-
νύκτιον τῆς 22 πρὸς τὴν 23 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1822, δηλαδὴ ἀκριβῶς τὴν
ὥραν καθ' ἣν ὁ πατὴρ του ἐπιρροῦσαι τὴν τουρκικὴν ναυαρχίδα τιμωρῶν τοὺς
ἐναγίεις τῆς Χίου σφαγείς. Ἐκ τρυφερᾶς ἡλικίας ὡσπράνθη τὸν καπνὸν τῆς
πυρίτιδος διότι ὁ πατὴρ του συμπάρελαβεν αὐτὸν τὸ 1829 ἐπὶ τῆς κορβέτας
Σπέτσιαι εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Κρήτης. Ἐνδεκαετῆς ἀπεστάλη εἰς Γερμα-
νίαν ὅπου ἐσπούδασε τὰ στρατιωτικὰ ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Μονάχου. Τὸ 1842
ἐγένετο ἀνθυποπλοίαρχος καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπέμθη εἰς Τουλόνα διὰ νὰ
ἐκπαιδευθῆ τὰ ναυτικὰ. Ἐπιστρέψας εἰς Ἑλλάδα ὑπηρετήσεν εἰς τὸ πολεμι-
κὸν ναυτικὸν ἀπὸ τοῦ 1847 βαθμηδὸν προαχθεὶς. Ἐνεργῶν μέρος σχῶν ἐπὶ
τῆς Μεταπολιτεύσεως ἐξελέγη πληρεξούσιος Σύρου ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει,
διετέλεσε δὲ κατόπιν καὶ βουλευτὴς Ν. Ψαρρῶν καὶ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν
κατὰ διαφόρους ἐποχάς. Τρεῖς ἐχρημάτισεν ἀρχηγὸς μοίρας, κατὰ τὴν προ-
τελευταίαν δὲ αὐτοῦ ἀρχηγίαν ἀπεστάλη εἰς Ἀλεξάνδρειαν κατὰ τὰς ἡμέρας
τῶν σφαγῶν καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ, προστατεύσας τελεσφόρως τὴν ζωὴν καὶ τὰ
συμφέροντα τῶν ἡμετέρων ὁμοιοθῶν, καὶ γενόμενος ἄξιος διὰ τῆς διαγωγῆς του
τῶν συγχαρητηρίων τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Προήχθη εἰς ὑποναύρχον
ἐσχάτως μετὰ τὴν αἰσίαν μεταφορὰν τῆς πλωτῆς δεξαμενῆς ἐκ Τουλόνας
θεωρηθείσαν δικαίως ὡς ἀληθὴς ναυτικὸν κατόρθωμα. Εἰς τὸν ὑποναύρχον
Κανάρην θ' ἀνατεθῆ ἡ ἀνωτάτη ἀρχηγία τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἐν περιπτώσει
πολέμου καὶ τὸ ἔθνος μετὰ πεποιθήσεως ἀποδίδει εἰς τὸν γενναῖον Ψαρρι-
κὸν μὲ τὴν βεβαίαν υπερήφανον ἐλπίδα ὅτι μέλλει νὰ συνεχίσῃ εἰς τοὺς κατὰ
θάλασσαν ἀγῶνας τὰς εὐκλείεις παραδόσεις τοῦ ἡρωικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΥΝΕΔΡΙΑΞΙΕ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται τῇ 31 μ. μ. Ἐνεκα τοῦ κρισίμου
τῶν περιστάσεων τίθεται ἀμέσως εἰς ἐπιστράτευσιν ἡ προε-
δρεία. Καταλαμβάνει δὲ αὐτὴν μετὰ δεινὸν ἀγῶνα ὁ κ.
Καλλιφρονᾶς, ὅστις διατάσσει εὐθύς νὰ ἐπέλθῃ ἡ σιγή εἰς
τὸ πέριξ. Ὁ κ. πρόεδρος. Κύριοι βουλευταὶ! Συνεπεῖξ τῶν νεω-
τέρων εἰδήσεων καὶ τῶν σοβαρῶν σκέψεων, αἰτίνες μᾶς ἐπι-
βάλλονται ὑπὸ τῶν γεγονότων, ἡ συνεδρίασις θέλει γείνει
μυστικὴ. (Χειροκροτήματα ἐκ τῶν ἀκροατηρίων οὐδόλωκ
μετακινουμένων ἀπὸ τῆς θέσεως τῶν).

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ ἄρ-
χεται λαλῶν. Κύριοι, βεβαίως δὲν περιμένετε ἀπὸ ἐμὲ νὰ σᾶς ἐκθέσω
τὴν ἐν Ἀνατολῇ ὡς ἐκ τῶν τελευταίων ἀπροσδοκῆτων συμ-
βάντων ἐπελθούσαν μεταβολὴν. Τὸ πραξικόπημα τῶν Βουλ-
γάρων κατασχίσαν τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου ἐπέβαλεν ἡμῖν
νὰ ἐνεργήσωμεν διὰ παντὸς τρόπον πρὸς περιφρούρησιν τῶν
δικαιωμάτων μας. Τρικούπης. Μᾶς ἐπέβαλε νὰ μὴ ἐνεργήσωμεν, εἰμὴν
ὑπολογίζοντες καταλλήλως τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον. Μία φωνή (ἐκ τοῦ θεωρείου τῶν δημοσιογράφων) Ἡ-
μεῖς ἐκηρύχθημεν πρὸ πολλοῦ ὑπὲρ τοῦ πολέμου τέλος πάντων!
Ὁ κ. πρωθυπουργός. Ἐπέβαλεν ἡμῖν, λέγω, νὰ μὴ
ἐνεργήσωμεν.

Τρικούπης. 'Επέβαλεν ἡμῖν νὰ ἐνεργήσωμεν. . .

Τζάνες. Κύριοι, δὲν εἶνε πλέον καιρὸς ἐρίδων. Alea jacta est. Vae victis! Fortuna juvat audaces.

Μαργέλλος. Ἡγού, κύριοι, ἀγαποῦ τὴν εἰρήνην. Ἡγού εἶμι κυνικούς φιλόσοφους. . .

Τράκας. Προτείνω νὰ σταλῆ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ εἰς Φιλιππούπολιν.

Μεσσηνέζης. Ἡ πατριεὶ κινδυνεύει! . . Ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος . . . Ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία . . . Ἡ . . . σσημαία! . . . (πλῆτει λιπόθυμος ἀποπνύει ἐκ τῆς συγκινήσεως).

Εἷς ἀντεπολιτευόμενος. Σεῖς εἰδείξατε τὸ καθήκον συνιστῶντες τὴν ἐξεταστικὴν. . .

Εἷς συμπολιτευόμενος. Αὐτὸ εἶνε τὸ εὐχαριστῶ, διότι δὲν σᾶς ἐστείλαμεν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον. . .

'Ο α'. Ἐχετὲ τὸ θράσος νὰ ὀμιλῆτε ἀκόμη. . .

'Ο β'. Σκασμός, ἀφιλότιμε!

(Ἀκούεται ὁ κρότος ἐκὸς ραπίσματος).

'Ο κ. Δουζίνας. Ἐνεκα τοῦ ἐκτάκτου τῶν περιστάσεων φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ διπλασιασθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν νάνατεθῆ πᾶσα ἐξουσία.

'Ο κ. Ρηγόπουλος. Ὅταν ἐπέστρεφα ἐκ τοῦ εἰς Ἀμερικὴν ταξιδίου μου, εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ συναντήσω τὸν ἔξοχον φίλον μου Ἐδγάρδον Κιρινέ, ὅστις μοι εἶπε «Τὰ ἔθνη δὲν ζοῦν μὲ τὴν στιγμὴν, ζοῦν μὲ τὴν αἰωνιότητα!» . . .

Φωναί (ἐκ τῶν θεωρείων). Ὅχι λόγους, δὲν θέλομεν λόγους, ἔργα, ἔργα!

'Ο κ. πρόεδρος. Τὰ ἀκροατήρια παρακαλοῦνται νὰ μὴ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. Ἡ συνεδρίασις εἶνε μυστικὴ.

Ἄλλαι φωναί. Σιωπὴ, κηποφάνται! (Ἀκούεται δευτέρον ράπισμα. Οἱ ἐν τῷ θεωρείῳ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἔρχονται εἰς χεῖρας. Θόρυβος, ποδοκροτήματα, κραυγαί. Εἰς πυροβολισμός).

Ἡ πρώτη φωνή (ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ θεωρείου). Ζήτω τέλος πάντων ὁ ἐμφύλιος πόλεμος! (Λύεται ἡ συνεδρίασις).

ΚΡΑΚ

Γ Ρ Α Μ Μ Α Ι

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐδημοσιεύοντο ἐν τῇ «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως» ἀλλεπάλληλα διατάγματα περιέχοντα σωρηδὸν διορισμοὺς παντὸς εἶδους ἐπιστατῶν καὶ ἐπιστατριῶν. Μετ' ὀλίγον δὲ ἐδημοσιεύετο τὸ διάταγμα περὶ ἐπιστρατείας. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνθυμούμεθα ὅτι καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν πρώτῃν περίοδον τῆς ἐπιστρατείας ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἔτυχε πάλιν ὁ αὐτὸς κ. Παπαμιχαλόπουλος. Ἐπομένως δύναται δικαιωματικῶς νὰ ὀνομασθῆ ὑπουργὸς τῶν ἐπιστατῶν, τῶν ἐπισατριῶν καὶ τῶν ἐπιστρατειῶν.

Ἡ πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ κ. Πύργας ἐπιθυμῶν καὶ αὐτὸς χάριν τῶν παρουσῶν περιστάσεων νὰ συντελέσῃ κατὰ τὸ ἐνὸν

εἰς τὴν ὑπέκκασιν τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος ἐδήλωσεν ὅτι προθύμως προσφέρει εἰς τὸ ἔθνος. . . τὸ ἥμισυ τοῦ ὀνόματός του.

††

Αἱ νεάνιδες τῶν Καλαμῶν κεντῶσι κατὰ τὰς ἐφημερίδας μεγάλην σημαίαν χρυσοπάρυφον, ὅπως δωρήσωσιν αὐτὴν τῷ ἐκεῖ τάγματι, ἐφ' ἧς ἀνέγραψαν τὴν λέξιν *Tolman*. Ἡ πρόθεσις τῶν καλῶν κορασιῶν εἶνε βεβαίως ὅσω τὸ δυνατόν ἀξιέπαινος· ἀλλ' εἶνε φόβος μὴ ἡ ἐπὶ τῆς σημαίας ἀναγεγραμμένη λέξις διεγείρει παρὰ τοῖς ἀποβλέπουσι πρὸς αὐτὴν μαχηταῖς μᾶλλον γαστρονομικὰς ἢ πολεμικὰς ὀρέξεις.

††

Αἱ τελευταῖαι διαδηλώσεις ἔφεραν πάλιν εἰς φῶς ὠθήσασαι ἐπὶ τῆς πολιτικῆς πλέον σκηθῆς καὶ ἀρχαῖον τινα λησμονηθέντα ἠθοποιόν, τὸν κ. Ἀνδρονόπουλον διακριθέντα μεταξὺ τῶν ῥητόρων τῶν τελευταίων συλλαλητηριῶν. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲ νομιζομεν ἄκαιρον ἐκλέγοντες μεταξὺ τῶν ἀπειρῶν περὶ αὐτοῦ ἀνεκδότων νὰ διηγηθῶμεν τοῖς ἀναγνώσταίς μας τὸ ἐξῆς ἀθηντικώτατον.

Ὁ δημοφιλὴς ἠθοποιὸς παρίστανε πότε πρόσωπόν τι ἐν τῇ *Λουκρητία Βοργία*. Ὡς συνήθως δὲ τὸ πλῆθος ἤκουεν αὐτὸν ἀπλήστως καὶ ἐχειροκρότει παταγωδῶς. Ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἀνδρονόπουλος εὐρίσκατο εἰς τὸ ζωηρότερον μέρος τῆς ὑποκρίσεώς του καὶ ἐβρυχάτο περιόδους ἐπὶ περιόδων «Ὁ οἶκος Βοργίας, οἶκος ἀτιμίας. . .!» ὅτε αἰφνης χάνει τὴν σειρὰν καὶ ἀδυνατεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ. Στρέφεται πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὑποβολέως, ἀλλ' οὗτος σιγῆ. Τὸ πλῆθος ἀρχίζει νάθυπομονῆ καὶ ὁ Ἀνδρονόπουλος νὰ δυσανασχέτῃ. Ἄλλ' αἰφνης ἐμπνεόμενος ἀποφασίζει νὰ συμπληρώσῃ αὐτοσχεδίως τὴν διακοπέσαν φράσιν καὶ: «Τοῦ Ἑλλήνος ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει», ἀναφωνεῖ ἀποβλεπὼν ἀτενῶς πρὸς τοὺς θεατὰς, ἐκτελεῖ μεγαλοπρεπῆ χειρονομίαν καὶ εἰσέρχεται μεγαλοπρεπέστερον ὑπὸ τὴν σκηνήν!

+++++

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΗΜΟΥ

Αἰδὲ, ἐνταῦθα. Δεχόμεθα ἐξ ὅλης καρδίας καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης μάλιστα. Ἐλευθέρᾳ ὅσον θέλετε! Ἄλλ' ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὄρον νὰ σᾶς γνωρίσωμεν καὶ συνινοηθῶμεν κάλλιον. — Α. Σταυρ. . . Ἡράκλειον. Εἶνε ἀδύνατον δυστυχῶς ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους.

Τὸ παρὸν α. φύλλον τοῦ ἌΣΤΕΟΣ ἐξαιρετικῶς διανεμηθήσεται καὶ ἀποσταλήσεται καὶ εἰς πολλοὺς μὴ ἐγγραφέντας ὡς συνδρομητὰς. Οἱ μὴ βουλόμενοι νὰ κρατήσωσιν αὐτὸ καὶ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος.

Εἰδοποιοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦδε οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ τῆς πρωτευούσης, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅτι ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν ἀνυπερθέτως τὴν συνδρομὴν τῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ τρίτου φύλλου.